

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 977/2019

17.10.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јосипа Крушковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају из члана 246. став 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јосипа Крушковића, адвоката Бранимира Митровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору, К 59/18 од 14.02.2019. године и Апелционог суда у Новом Саду Кж1 381/19 од 19.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јосипа Крушковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 59/18 од 14.02.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 381/19 од 19.06.2019. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 59/17 од 14.02.2019. године, окривљени Јосип Крушковић, поред осталих, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у покушају из члана 246. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју се урачунава време проведено у притвору од 09.09.2016. године до 12.04.2017. године. На основу члана 87. и члана 246. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета кривичног дела означених на страни 4. и 5. изреке првостепене пресуде. Окривљени Јосип Крушковић је обавезан да солидарно са окривљенима АА и ББ, плати трошкове кривичног поступка у износу од 24.120,00 динара, а поред тога и да сам плати износ од 13.153,20 динара, као и паушал у износу од 9.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 381/19 од 19.06.2019. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених Јосипа Крушковића, АА и ББ, првостепена пресуда је преиначена тако што је окривљени Јосип Крушковић, поред осталих оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња опојних дрога из члана 246. став 2. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 09.09.2016. године до 12.04.2017. године.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Јосипа Крушковића, адвокат Бранимир Митровић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и окривљеном одложи извршење казне по правноснажној пресуди.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је нашао:

Бранилац окривљеног Јосипа Крушковића у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на штету окривљеног, тиме што се побијане одлуке заснивају на незаконитом доказу – исказу окривљеног ВВ, који је дао на рочишту када је закључен споразум о признању кривичног дела, односно на основу записника са тог рочишта на којем је суд одлучио да прихвати наведени споразум.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, по налажењу овога суда, побијане правноснажне пресуде не заснивају се на записнику о исказу окривљеног ВВ који је дао на рочишту када је закључен споразум о признању кривичног дела нити на пресуди донесеној на основу тог споразума, већ на основу исказа ВВ датог у току истраге када је саслушан у својству окривљеног у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, а наведени исказ суд је прочитао као исказ саопштеног према коме је кривични поступак окончан правноснажном осуђујућом пресудом, што је био овлашћен да учини у смислу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се побијане правноснажне пресуде не заснивају на незаконитом доказу који није могао бити коришћен у кривичном поступку, па су наводи захтева браниоца окривљеног у делу у коме се указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче и то да су на штету окривљеног у поступку који је претходио доношењу побијаних правноснажних пресуда

повређене одредбе члана 68. став 1. тачка 3) и 10), члана 71. тачка 5) и 6) ЗКП и члана 72. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреда закона из члана 68. став 1. тачка 3) и 10), члана 71. тачка 5) и 6) и члана 72. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Јосипа Крушковића, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић